

Bua ar fud an domhain

Ord maith le Críost is ea dea-ghreann, agus caithfidh gurb é seo ceann de na tréithe atá ag Críostaithe sa domhan seo. Níor cheart go mbeadh trioblóid orthu siúd a chreideann i gCríost (Eoin 14: 1). Is cinnte go bhfuil anró atá ag an saol seo faoi láthair, áfach, níl siad le comparáid a dhéanamh le glóir an domhain atá le teacht, ina bhfuil tú i do rannpháirtí.

Bua ar fud an domhain

Chun dul ar ais: Tógadh arís tú, agus anois tá tú mar chuid de theaghlach Dé mar mhac, áfach, is é a thoil nach dtógtar as an domhan tú “Ní iarraim ort iad a thógáil amach as an domhan, ach go saorfaidh siad thú ón olc” (Eoin 17:15). Roimh an domhan seo tá ord Chríost soiléir: bíodh dea-ghuí ort, tá an domhan sáraithe agam! (Eoin 16:36).

Tá a fhios againn é sin “Bhí grá chomh mór sin ag Dia don domhan gur sheol sé a aon-mhac amháin...” (Eoin 3:16), ionas nach n-imeodh gach duine a chreid i gCríost agus go bhfaigheadh ☐sé an bheatha shíoraí. Cén domhan a raibh grá ag Dia dó? Bhí grá ag Dia don chine daonna, is é sin, bhí grá ag Dia do gach fear a rugadh d’Ádha gan idirdhealú (daonnacht = domhan).

Bhí tú ar dhuine de na daoine a raibh grá chomh mór sin ag Dia dóibh, agus seachadadh Críost ionas nach n-imeodh tú, mar ba é seo deireadh an chine dhaonna, mar gheall ar shíol truailithe Ádhamh.

Anois, toisc go bhfuil tú i gCríost, níl tú mar chuid den chine daonna a chailltear a thuilleadh “Ní den domhan iad, mar ní mise an domhan” (Eoin 17:16). Bhí grá ag Dia do na fir go léir, agus cruthaíodh iad siúd arís mar fhir spioradálta, agus

scoir siad de bheith bainteach le saol Ádhaimh.

Chreid tú, rugadh tú arís agus tháinig tú chun bheith ina rannpháirtí i nádúr agus i dteaghlach Dé.} Stop tú de bheith ina mhac Ádhaimh agus tháinig tú mar mhac Dé i gCríost (an Ádhamh deireanach), fear spioradálta.

Ghuigh Críost, sular céasadh é, ar an Athair ag rá: “Ní iarraim ort iad a thógáil amach as an domhan, ach iad a choinneáil ón olc” (Eoin 17:15). Is é sin, bhí Íosa ar tí a thógáil amach as an saol seo, ach ní bhainfí iad siúd a chreid ann as an saol seo. Taispeánann sé seo, cé nár tógadh amach as an saol seo tú fós, nach mbaineann tú leis (an domhan) a thuilleadh.

Is maoin eisiach Dé tú, séalaithe leis an Spiorad Naomh geallta: “... arb é ráthaíocht ár n-oidhreacht é, chun maoin Dé a fhuascailt, ag moladh a ghlóir” (Eph 1:14).

Cé nár tógadh as an domhan tú fós, d’éalaigh tú as an éilliú atá ann cheana féin.

“Thug sé geallúintí móra luachmhara dúinn, ionas go bhféadann tú a bheith ina gcomhpháirtithe den nádúr diaga, tar éis duit éilliú a éalú, rud atá ar domhan ar fud an domhain” (2Pe 1: 4).

Ag cuimhneamh i gcónaí

“... gur ó Dhia sinn, agus go luíonn an domhan go dona” (1 Eoin 5:19).

D’iarr Íosa ar an Athair gan é a thógáil amach as an domhan agus é a choinneáil saor ón olc. Ar an mbealach seo, muinín freisin gurb é Íosa a choinníonn tú gan teagmháil leis an olc (1 Eoin 5:18).

Rinne Íosa an domhan a shárú agus is rannpháirtí tú sa bhua seo. Mar sin féin, ní chiallaíonn sé sin go bhfuil tú imdhíonachta ar anacair agus tú ar an saol seo “Dúirt mé seo

leat, go mbeidh suaimhneas ionam; ar fud an domhain beidh anró ort, ach bíodh dea-ghreann ort, sháraigh mé an domhan” (Eoin 16:33).

Ord maith le Críost is ea dea-ghreann agus caithfidh sé seo a bheith ar cheann de na tréithe atá acu siúd a chreideann ann. Níor cheart go gcuirfí isteach orthu siúd a chreideann i gCríost nuair a bhíonn fadhbanna acu sa saol seo (Eoin 14: 1). Is cinnte go bhfuil anró ar an saol seo, áfach, níl siad in áit ar bith inchurtha le glóir an domhain atá le teacht, ina bhfuil tú i do rannpháirtí.

Rinne tú an domhan a shárú nuair a bhain tú le teaghlach Dé “A pháistí beaga, is ó Dhia tú, agus sháraigh tú iad cheana; óir is mó an rud atá ionat ná an rud atá ar domhan ”(1 Eoin 4: 4).

Tá tú níos mó ná buaiteoir don té a raibh grá agat dó (Rom. 8:37)!

Tá teachtaireacht foláirimh ann, áfach: “Ná grá don domhan nó don domhan...” (1 Eoin 2:15). Tá a fhios againn gurb é Críost an moladh ar son peacaí an domhain uile, cibé duine a ghlacann leis toisc go bhfuil grá aige dó agus go bhfuil grá aige don té a ghin é.

An té a chreideann i gCríost a dhéanann toil Dé, is ionann é agus Dia a ghráú. An té nach bhfuil grá aige do Dhia, níl grá aige don domhan agus ní bhaineann sé leis an domhan, is é sin, toisc go ndearna sé toil Dé, is é sin le creidiúint san té a sheol sé, níl grá agat don domhan. Ach dóibh siúd nach bhfuil grá acu don domhan (iad siúd a chreideann i gCríost), fanann sé gan grá a bheith aige dá bhfuil ar domhan.

Ionas nach dtaitneoidh an rud atá leat ar domhan caithfidh tú moladh an aspal Pól a leanúint: “Agus iad siúd a bhaineann úsáid as an domhan seo, amhail is nár bhain siad mí-úsáid as, toisc go n-imíonn cuma an domhain seo air” (1Co 7:31). “Anois tá an domhan ag dul thart, agus a lúcháir...” (1 Eoin 2:17), ach fanfaidh tú go deo le Críost.

Nuair a rugadh tú ó Dhia, rinne tú an domhan a cheansú agus thosaigh tú ag maireachtáil sa spiorad. Dá bhrí sin, an té a chónaíonn sa spiorad (soiscéal), caithfidh sé siúl sa spiorad freisin “I gcás gach duine a bheirtear le Dia sáraíonn sé an domhan; agus is é seo an bua a sháraíonn an domhan, ár gcreideamh” (1 Eoin 5: 4).

Tá creideamh (scíth) agat i nDia, agus mar gheall air seo, tá an domhan sáraithe agat cheana féin. Deonaíodh bua den sórt sin trí shoiscéal Chríost, an creideamh a sháraíonn an domhan. Anois, is fútsa atá sé siúl i measc na bhfear ar bhealach ar fiú an ghairm a tugadh duit. Is é sin, ná bí ag siúl (bí ag iompar) níos mó mar a dhéanann Gintlithe eile, ag déanamh gach cineál díscailte agus suaitheadh ☐☐(Eph 4: 1, 17).